DIOCESE OF TIRUNELVELI

BETHESDA C.S.I. TAMIL CHURCH

PUNE

பெதஸ்தா பேசுகிறது

GOD’S PROMISE FOR THIS MONTH

நெருக்கத்திலிருந்து கர்த்தரை நோக்கிக் கூப்பிட்டேன், கர்த்தர் என்னைக் கேட்டருளி விசாலத்திலே வைத்தார். - சங் 118:5

MESSAGE FOR THE MONTH

கிறிஸ்துவுக்குள் அன்பானவர்களே,

ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள். இந்த புதிய மாதத்தில் கர்த்தரின் கிருபை நம்மனைவரோடும் இருப்பதாக. நமது திருச்சபை இன்னும் ஆவிக்குரிய வாழ்வில் வளரவும், புதிய ஆத்துமாக்கள் திருச்சபையில் சேர்க்கப்படவும் ஊக்கமாக ஜெபிப்போம்.

தேவனாகிய கர்த்தர் நமக்கு ஆயத்தமாக்கித் தருகின்ற நன்மைகளைப் பெற்றுக் கொள்கின்ற நாம் அவைகளை மற்றவருக்கு அறிவிக்க வேண்டும். அதை அறிவிக்காவிடில் நாம் குற்றவாளியாக மாறிவிடுகிறோம். தேவன் எதிர்பார்க்கின்ற நாட்களுக்குள்ளாக அதை அவர்களுக்கு கிடைக்கப்பண்ண வேண்டும். இதில் தாமதம் ஏற்படும்போது குற்றம் ஏற்படுகின்றது.

II இராஜாக்கள் 7:9 சொல்கிறது. இந்நாள் நற்செய்தி அறிவிக்கும் நாள்; நாம் மவுனமாயிருந்து, பொழுது விடியுமட்டும் காத்திருந்தால் குற்றம் நம்மேல் சுமரும்......

கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கும் சீரியரின் ராணுவத்திற்குமிடையே யுத்தம் ஏற்படத் தயாரானது. சீரியாவின் ராஜாவாகிய பெனாதாத் தன் இராணுவத்தையெல்லாம் கூட்டிக்கொண்டு வந்து சமாரியாவை முற்றுகை போட்டான். அதினால் சமாரியாவில் கொடிய பஞ்சம் உண்டாயிற்று. (2 இராஜா 6:24, 25) ஆண்டவர் சீரியரின் ராணுவத்திற்குள் இரதங்களின் இரச்சல்களையும், குதிரைகளின் இரைச்சல்களையும், மகா இராணுவத்தின் இரச்சல்களையும் கேட்கப்பண்ணினதினால், அவர்கள் இருட்டோடே எழுந்திருந்து......தங்கள் பிராணன் மாத்திரம் தப்பும்படி ஓடிப்போனார்கள். (2இரா.7:6,7) குஷ்டரோகிகளான நாலு பேர் பாளையத்திற்குச் சென்று புசித்து, குடித்து, பொருள்களை எடுத்து ஒளித்து வைத்தார்கள். அதன்பின்பு, நாம் சீரியர் பாளையத்தை விட்டு ஓடிவிட்டதை சமாரியாவில் சொல்லாமல் இருக்கிற செயல் நியாயமல்ல, இந்நாள் நற்செய்தி அறிவிக்கும் நாள்” என்கிறார்கள்.

அன்பானவர்களே, தேவனுடைய நற்செய்தியை அறிவிக்க அழைக்கப்பட்டிருக்கிற நாம் சும்மா இருப்பது நியாயமல்ல.... கர்த்தரைப் பிரஸ்தாபம் பண்ணுகிறவர்களே, நீங்கள் அமரிக்கையாயிருக்கலாகாது என கர்த்தர் சொல்லுகிறார். (ஏசா 62:6) குஷ்டரோகிகள் சமாரியாவில் வந்து சொன்னவுடன், ராஜா அதைச் சோதித்துப் பார்த்து அறிந்து சீரிய படையின் பாளையத்தைக் கொள்ளையிட்டார்கள். அறிவிப்பின் வேலையைத் துரிதமாய்ச் செய்தார்கள்.

உலகத்தின் நன்மைகளை மற்றவருக்கு-அறிவிக்கப் பழகியவர்களுக்கு, கிறிஸ்துவின் நன்மைகளைப் பகிர்ந்து கொள்வதில் தயக்கம் ஏன்? கிறிஸ்துவின் நன்மைகளை அறிவிப்போம் ஆசி பெறுவோம். கிறிஸ்துவின் வழி நடத்துதல் நம்மனைவரோடும் இருப்பதாக. ஆமென்.

கிறிஸ்துவின் பணியில்,

Rev.V.Samuel Jebaraj

STORY FOR THE MONTH

James Chalmers (1841 – 1901) - "Missionary to the Cannibals"

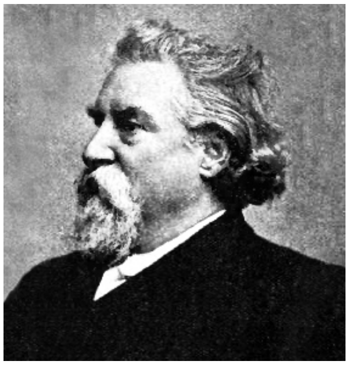

James Chalmers (1841-1901), Scottish missionary to the South Sea Islands, first heard the call to the mission field in his early teens. Saved at 18, he left his work as a lawyer’s assistant and began to prepare for full-time Christian service. At 20, he joined the

Glasgow City Mission as an evangelist. While in Glasgow, he met George Turner, a missionary to Samoa, who suggested that he apply for foreign missionary service.

After special training at Highgate, he was appointed by the London Missionary Society to the South Sea Islands and began an intensive study of the Rarotonga language.

In 1865, Chalmers married Jane Hercus, and, two days after the wedding, was ordained to the ministry. Shortly thereafter, the couple sailed for the field, arriving in Australia in 1866 and moving on to Rarotonga in 1867.

There he labored for 10 years, "seeing wonderful changes on the island during this time," but desired to reach unknown tribes with the Gospel for the first time.

In 1877 he transferred to New Guinea to begin work on that island. He won the hearts of natives in the coastal regions, and brought many to Christ. As Christian settlements were established, he pressed on farther into the interior to reach other tribes. His wife passed away in 1879, but he pressed on in the work.

In 1885, Work and Adventure in New Guinea 1877 to 1885, which he wrote in collaboration with W. Wyatt Gill, was published in London. Next appeared Adventures in New Guinea (1886) and Pioneering in New Guinea (1887) solely by Chalmers. A year's leave in Great Britain (1886-87) generated much interest in his work.

During this furlough, Chalmers married Sarah Elizabeth Harrison, a widow who had been a childhood friend of his first wife. She followed him to the field and became a devoted helper.

Ever desiring to reach deeper into the island with the Gospel, he toured new areas where he saw marvelous changes taking place. "Cannibals became Christians, churches were built." In 1894 he returned to England for another furlough to help celebrate the 100th anniversary of the London Missionary Society.

Back on the field he entered upon new explorations. In 1900, his second wife died after a long illness.

In April 1901 Chalmers and another missionary with a band of 12 national Christians sailed for the region of Goaribari Island to make friends with the uncontacted natives there. Alas, "the whole band were massacred, beheaded, and their flesh eaten by the cannibals."

His legacy of friendship and faithfulness lives on in the ongoing Christian influence in New Guinea and in the example of daring service he left.

"Blessed are the dead who die in the Lord...and their works do follow them" (Rev. 14:13).

BIRTH OF A SONG

(Composer Bernard of Clairvaux Writes Jesus, The Very Thought of Thee)

Johnson Oatman, Jr. was born April 21,1856 near Medford, New Jersey. He was born to a devout Christian family and attended church regularly. He was so inspired by his father who's name was also Johnson Oatman that he wanted to walk in his footsteps and grow up to be the man that his father was. He always set beside his father in church on Sunday. When the congregation stood to sing a song the small boy stood on the pew and looked at the same song book that his father was using. His father had a great booming voice and was very much in demand as a gospel singer,perhaps this is why Johnson Oatman Jr. had such a love for church music at such an early age.

As he grew into manhood his heart's desire was to contribute something to the faith of his father. Johnson,Jr. was a Junior member in the firm of Johnson Oatman & Son. As he worked with his father he did not have much time for his religious ambitions. He studied for the ministry and was ordained as a Methodist ministry. But, the limits of one Methodist church gave him little time to carry out his ambitions to witness to everyone,with a missionary zeal. He went from one pulpit to another locally in different denominations still he was not content. He never was a great preacher, and although he felt the call of God to minister he felt like preaching was not his calling. He continued to pray and seek God's will for his life.

Johnson Oatman, Jr was thirty six years old when he found his talent. He recognized that he would never be the singer that his father was.He also realized that he would never be a soul winner that he had dreamed in his heart that he wanted to be. The year was 1892 that

Johnson took up his pen and began to write hymns. He finally fulfilled the call of God into the ministry that God had chosen him for. Within three years, by 1895, the world was singing hundreds of his songs and among them was his favorite "No Not One."

In 1897, Johnson Oatman wrote what has been reguarded as his most popular gospel hymn. Oatman continued to write hymns almost daily and in 1898, wrote a real popular hymn that all Protestants are singing today,"Higher Ground."

Johnson Oatman wrote an average of over two hundred gospel songs and hymns a year for over a period of twenty-five years.

His total output reached past the five thousand mark. When publishers insisted, for business reasons, that he set a price for each hymn, Oatman stipulated his own terms, he would only accept one dollar per hymn. As we have already stated he was not a great singer or preacher but he found his talent in writing hymns and he made his contribution to the faith of his father. Through his sermon in song his has reached millions of people that he could never have reached from the pulpit. His messages in hymns still reach mutitudes through such gospel hymns as this one that he wrote in 1897,"Count Your Blessings."

ARTICLES FOR THE MONTH

On Discipleship - What it means to Follow Christ

"what it means for Christians to become and make disciples of Jesus Christ".

Making disciples is absolutely fundamental to what it means to be like Christ because that's how He chose to engage the world with the Gospel of the Kingdom. He called the twelve to Himself and poured into their lives so that when the Spirit came down (Acts 2), His words and actions suddenly "clicked" in their minds and they turned the world upside down in His name.

As Paul said in 1 Corinthians 9:22, he became, "*all things to all men, that I may by all means save some*." This is disciple-making in its fullness—Paul, following Christ's example, "took on the form" of those to whom he had been sent, holding his own culture, habits, and desires as insignificant in the face of the Gospel. Discipleship means relying on Christ alone, through His revealed Word, for our hope, obeying Him fully, and joyfully incarnating His message to those who haven't yet heard.

Deciding for Discipleship

It bothers me a great deal to see pastors sending their members—or even leading them out—to "get decisions" for the Lord. One pastor I know set a goal for his people to lead one thousand people to "pray the sinner's prayer" within a six-month period. Cards were printed with that prayer, and members were encouraged to get everyone they knew to pray those words. Not one word was said about these people becoming disciples of the Lord Jesus. The impression was not only left, but strongly proclaimed, that by saying those magic words, these souls automatically transferred from death and darkness to life and light.

May I digress long enough to say I have no quarrel with the "decisions" the Billy Graham people call for in their crusades. They make it plain that the invitation is to live a different kind of life, one with Jesus as Lord and Master and themselves as disciples. Likewise, I'm all in favor of people praying the sinner's prayer, so long as it is one element in their turning to Christ and becoming His disciple.

When one becomes a disciple of anyone, he or

she **commits themselves** to spend time with that one, learn from that one, and become like that one. That level of engagement has to be what one makes a "decision" for in coming to Christ—no substitutions.

The way I read the Bible, only disciples of the Lord Jesus Christ are indwelt by the Holy Spirit, have their names written in the Book of life, become children of God, and are promised an inheritance in Heaven.

My discipleship is the most important aspect of my life.
Joe McKeever ("Words to Stand You on Your Feet")

Discipleship Is Our Calling
The word disciple is an interesting word. It is the Greek word *mathetes* from where we get our word "mathematics". Mathematics literally means "disposed to learn." The word "disciple" occurs 238 times in the Gospels and 28 times in the transitional book of Acts. It does not appear at all in the Epistles. Instead of "disciple" we find the words "saint" and "brethren".

Exactly who is a disciple? A disciple, I believe, is someone who is committed to learning and applying the truth of God in order to better follow Jesus. The truth is that every person who is born again is called to be a disciple. Christians were called people of the way or disciples before they were called Christians.

A disciple is a person who learns about Jesus and follows Jesus. A disciple is born again and becomes a tool in God's for helping others know Christ as Savior and develop a lifelong commitment of learning and following Him.

In Matt 28:19 God's people are called to "*make disciples of all the nations*." Would Jesus counsel us to do something we could not do? The question for our age is "How do we make disciples?" Disciple-making can occur in large groups, small groups, informally, formally, or even one-on-one. The essence of disciple-making is being God's tool in helping someone learn the truth and follow the Lord Jesus.

In Luke 9:57-62, Jesus encountered three different men on the road. All three failed at becoming disciples. Our Lord ended that encounter with these words, "*No one, after putting his hand to the plow and looking back, is fit for the kingdom of God*." Being a disciple is about growing, maturing, and developing. Making disciples is about helping others do the same.

In Matthew 16:24-25, Jesus said to His disciples, "*If anyone wishes to come after Me, he must deny himself, and take up his cross and follow Me. For whoever wishes to save his life will lose it; but whoever loses his life for My sake will find it.*" Whatever discipleship involves, it includes denying ourselves. This means not just denying ourselves things or giving up something—it is more radical. It is an act of perpetual surrender to Christ as Lord, a continual commitment away from our old self to our new identity in Christ.

This process requires constant learning. It also includes taking up **our** cross. Jesus did not suggest we take up **His** cross. That cross occupies the most sacred place in history. It was the instrument of His sacrifice for our sin. However, the cross is itself an instrument of death. When we take up our cross we turn from our old life (self) to grow in our new life in Christ. That also requires constant learning. Finally, we are commanded to simply follow Jesus. We are to learn the truth and live the

Welcome articles for Mag.,
contactus@csitamilchurchpune.org
1page/250words
by 15th Jul'16

truth. He is the truth (John 14:6) and His Word is truth (John 17:17).

To live as a disciple is to live a radical life by the standards of the world or even our own culture. It will be tough. It will be marked by growth and development in our new life. Discipleship is about learning God's truth and following God's Son. The one thing that characterizes discipleship is commitment. No one can be a disciple without it.
James Rudy Gray ("Counselor's Corner")

The Urgent Need for Discipleship
It is sad that in our day, to many believers, it is either **evangelism** or **discipleship**, and never the two shall meet. How ridiculous is that? One affects the other.

If a believer is not **discipled** in his walk with Christ then there is no concept of the surrendered life and allowing Christ to live in and through them in the person of the Spirit empowering and burdening them to evangelize.

But, on the other hand, how do you disciple someone who isn't already a believer. So, the question is, which comes first, the chicken or the egg. That's up to people smarter than me to answer but one thing is for sure, it is not "either or": it's both.

"*And Jesus came up and spoke to them, saying, 'All authority has been given to Me in heaven and on earth. Go therefore and make disciples of all the nations, baptizing them in the name of the Father and the Son and the Holy Spirit, teaching them to observe all that I commanded you; and lo, I am with you always, even to the end of the age.'*" (Matt. 28:18-20).

The imperative in vs. 19 is not "*go therefore*" but it is "*make disciples*". This does not discount sharing Christ but envelopes it. Once a person has come to know Christ we have the **responsibility** to disciple them. So many believers are "head hunters" when it comes to evangelizing but take no responsibility for those that they have shared Christ with and who have responded in faith.

This is like a hunter who finally had the 6 by 6 elk in his scope and was about to pull the trigger when his guide leaned over and whispered in his ear, "remember, it's six miles back to camp." If we are going to pull the trigger in evangelizing the lost, then we must take the responsibility of discipling them.

DIOCESE OF TIRUNELVELI

BETHESDA C.S.I. TAMIL CHURCH

PUNE

BIBLE QUIZ FOR THE MONTH

வேதாகமப் பகுதி : லேவியர் 11 முதல் 27 வரை

1. குரு தன் கடவுளுக்கு ஏற்ற தூய்மை உடையவனாய் இருத்தல் வேண்டும்.ஏன் ?

- ☐ ஏனெனில் அவர்கள் மக்கள் சார்பாக கடவுளுக்கு உணவு படைக்கிறார்கள்
- ☐ ஏனெனில் ஆண்டவரின் பலியான தங்கள் கடவுளின் அப்பத்தை செலுத்துவதால்
- ☐ ஏனெனில் தங்கள் கடவுளின் பெயரைக் கெடுக்காமல் இருப்பதற்காக.

2. . இரக்கத்தின் இருக்கையின் மூடிக்கு முன்பாக விரும்பும்போது எல்லாம் வரக்கூடாது என்று யார் யாரிடம் கூறிய வார்த்தை

- ☐ ஆரோன் தன் புதல்வரிடம்
- ☐ மோசே ஆரோனிடம்
- ☐ ஆண்டவர் மோசேயிடம்

3. நிலத்தில் செறிந்திருக்கும் ஊர்வனவற்றில் தீட்டானவை எவை?

- ☐ முயல்
- ☐ சுண்டெலி
- ☐ பன்றி

4. சிந்திக் கிடக்கும் கதிர்களைப் பொறுக்காமல் அதை எளியவருக்கும் அன்னியருக்கும் விட்டுவிட வேண்டும் என்று ஒரேமாதிரியான வசனம் எந்தெந்த அதிகாரத்தில் வாசிக்கிறோம்?

- ☐ 23 : 22 மற்றும் 19 : 10
- ☐ 23 : 10 மற்றும் 23 : 22
- ☐ 25 : 5 மற்றும் 19 : 10

5. உங்களில் ஒருவரும்,அன்னியரும் இதை ஒருபோதும் அருந்தவேக்கூடாது.எதை ?

- ☐ பறவையின் குருதி
- ☐ ஆடு,மாடு,வெள்ளாடுகளின் குருதி
- ☐ குருதி (இரத்தம்)

www.csitamilchurchpune.org

contactus@csitamilchurchpune.org

Send the Answers to
contactus@csitamilchurchpune.org
And win fabulous prizes
by 15th Jul'16

6. ஒரு பெண், கருத்தரித்து ஆண் குழந்தை பெற்றால் எத்தனை நாள் தீட்டுபட்டிருப்பாள் ?

- ☐ 33 நாள்கள்
- ☐ 7 நாள்கள்
- ☐ 14 நாள்கள்

7. ________________ இருங்கள். ஏனெனில் உங்கள் கடவுளும் ஆண்டவருமாகிய நான் ________________

- ☐ தூயோராய், தூயவர்
- ☐ தூயவர்,தூயோராய்
- ☐ அஞ்சி, தூயவர்

8. தலைமுடி உதிர்ந்து ஒருவர் மொட்டையானால் அவர்களை குருவானவர் சோதித்து என்ன என அறிவிப்பார்?

- ☐ தூய்மையானவர்
- ☐ தொழுநோயாளி
- ☐ தீட்டுள்ளவர்

9. குறி சொல்லும் அல்லது மை போட்டுப் பார்க்கும் எந்த ஆணும் , பெண்ணும் எதனால் கொல்லப்படவேண்டும்?

- ☐ அடித்துக் கொல்லப்படவேண்டும்
- ☐ கல்லால் எறிந்து கொல்லப்படவேண்டும்
- ☐ மன்னிக்கப்படவேண்டும்

10. ஒரு வீட்டில் தொழுநோயை ஆண்டவர் வரச்செய்தால் அந்த வீட்டின் கறையை நீக்க வேண்டிய சட்டம் என்ன ?

- ☐ வீட்டிலுள்ள அனைத்தையும் வெளியேற்ற வேண்டும்
- ☐ வீட்டை ஏழுநாள் அடைத்து வைக்க வேண்டும்
- ☐ ஊற்று நீரில் கொல்லப்பட்ட குருவியின் குருதியை வீட்டின்மேல் ஏழு தரம் தெளிக்க வேண்டும்

11. எதை விடியும் வரை உன்னிடம் இருத்தல் ஆகாது என்று ஆண்டவர் கூறுகிறார்?

- ☐ பலி கொடுத்த உணவு

- [ ] வேலையாளின் கூலி
- [ ] ஆண்டவருக்கென்று படைக்கப்பட்டவை

12. ஒரு கன்று,செம்மறி,அல்லது வெள்ளாட்டுக்குட்டி பிறந்தால் எத்தனை நாள் தன் தாயிடம் இருந்து பின் ஆண்டவருக்கு எரிபலியாக செலுத்தப்பட வேண்டும்?

- [ ] 7 நாள்கள்
- [ ] 14 நாள்கள்
- [ ] 8 நாள்கள்

13. அருள் பொழிவு செய்யப்பட்டு, தன் தந்தைக்குப் பின்னர் குருவாக நியமனம் பெற்றவன் எதை நிறை வேற்றவேண்டும்?

- [ ] குருக்களுக்காக பாவக்கழுவாய்(பாவநிவிர்த்தி) நிறைவேற்றுவான்
- [ ] தூயகத்திற்காக பாவக்கழுவாய்(பாவநிவிர்த்தி) நிறைவேற்றுவான்
- [ ] எல்லோருக்கும்,எல்லாவற்றிக்கும் பாவக்கழுவாய்(பாவநிவிர்த்தி)நிறைவேற்றுவான்

14. ஆண்டவரின் நியமங்களைக் கவனமாய்க் கைக்கொண்டு கட்டளைகளை நிறைவேற்றி நடந்தால் ஏற்ற காலத்தில் என்னென்ன தருவார்?

(தவறான பதிலை மட்டும் தேர்வு செய்யவும்) ☐ மழையை கட்டளையிடுவார்

- [ ] வயல் தன் பலன்களைக் கொடுக்கும்
- [ ] கானான் நாட்டை உங்களுக்கு கையளிப்பேன்
- [ ] நீங்கள் விரும்பியவற்றை நாட்டில் நலமாக வாழ்வீர்கள்
- [ ] பழ அறுவடை பயிர் விதைப்பு வரை இருக்கும்

15. யூபிலி ஆண்டின் சிறப்புகள் யாவை? (தவறான பதிலை மட்டும் தேர்வு செய்யவும்)

- [ ] 50 ம் ஆண்டு யூபிலி ஆண்டு
- [ ] நாட்டில் வாழ்வோருக்கெல்லாம் தன்னுரிமை கிடைத்த ஆண்டு
- [ ] விதை விதைத்து அறுவடை செய்யும் ஆண்டு
- [ ] உங்களுக்கு தூயது ஆண்டு
- [ ] தம் காணியாட்சிக்குத் திரும்பிச் செல்ல வேண்டிய ஆண்டு